

Nr 15

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Eriksson** i Bäckmora, om
fickpengar till barn vid mentalsjukhus.

Psykiskt utvecklingshämmande barn under 16 år som vårdas på anstalt har enligt medicinalstyrelsens rekommendationer från år 1965 rätt till fickpengar av allmänna medel. Vidare utgår enligt av Kungl. Maj:t utfärdad kungörelse från samma år ersättning för resor mellan hem och anstalt. Särskilda undantag har emellertid gjorts beträffande mentalsjukhusen Salberga i Sala och Vipeholm i Lund samt vanförestalterna och Eugeniahemmet. Vid de två sistnämnda anstalterna fattas beslut om fickpengarnas storlek av styrelsen för de olika anstalterna. Vid Vipeholms sjukhus har man, »om ock med tvekan», ansett sig kunna tillämpa rekommendationerna om fickpengar.

Såsom framgår av ovanstående omfattar varken medicinalstyrelsens s. k. rekommendationer eller Kungl. Maj:ts kungörelse samtliga anstalter där vård meddelas till psykiskt efterblivna barn. Självfallet måste detta betraktas som en icke önskvärd diskriminering av de sjuka barn det här gäller. Enligt vår uppfattning bör samtliga barn komma i åtnjutande av den stimulans som nämnda ekonomiska förmåner, även om de är ringa, ändå innebär. Vid de institutioner som har allmänna medel till sitt förfogande för dessa ändamål utbetalas till barn t. o. m. 6 år 50 öre per vecka, till barn i åldrarna 7—11 år 1 krona och 12—15 år 2:50 kr. per vecka. Storleken av dessa fickpengar kan naturligtvis diskuteras, men viktigare är det enligt vår mening att lika bestämmelser tillämpas på samtliga anstalter. Särskilt angeläget är det att lika regler tillämpas angående resebidrag för de barn som har möjligheter att få den rekreation som en hemresa måste betyda för många av dem. Enligt gällande bestämmelser utgår resebidrag vid resa fram och åter för besök i hemorten en gång per kalendermånad under vistelsen vid institutionen, och ersättningen kan utgå efter ansökan till föräldrar eller annan vårdnadshavare om den handikappade inte fyllt 21 år. Ersättning utgår vidare endast för resa som institutionen prövat lämplig från vårdsynpunkt, och därtill gäller att om den handikappades ålder eller tillstånd kräver att anhörig eller annan person följer honom vid resa ersättning bör utgå även till följeslagaren.

Några bärande skäl för att undanta en del anstaltsbarn från de ekonomiska förmåner som samhället anser sig skyldigt tilldela andra kan knappast åberopas. Liksom när det gäller friska barn bör självfallet samhället se till att de mindre lyckligt lottade barnen behandlas lika.

Fr. o. m. 1 januari i år är landstingen huvudmän för mentalsjukvården. I anslutning härtill har det sagts att ovan påtalade missförhållanden torde komma att tillrättaläggas. Man förutsätter av allt att döma att landstingen ser till att anstalterna får erforderliga medel till ändamålet. Vi anser emellertid att detta inte kan utgöra någon garanti för att lika regler därmed kommer att tillämpas. Enligt vår mening bör det utformas klart angivna bestämmelser, där även storleken av fickpengar samt reglerna angående hemresebidrag anges utan undantag för någon anstalt. Respektive anstaltsstyrelser har endast att rätta sig efter generella bestämmelser och behöver således inte som nu sker i många fall vända sig till sociala myndigheter för att få behövliga medel. Detta strider ju mot de principer som gäller för samhällets sjukvård — den bör ju inte likställas med socialvård, vilket nu ofta synes bli fallet när det gäller anstalter för barn med psykiska rubbningar.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan revidering av gällande bestämmelser i fråga om fick- och resepengar till barn vid mentalsjukhus, att enhetliga regler för tillämpning skapas samt att dessa regler omfattar samtliga anstalter.

Stockholm den 12 januari 1967

Bengt Börjesson (cp) *John Eriksson (cp)*
i Falköping i Bäckmora
